

ANUL VII. - No. 3

1 Decembrie 1930.

„Hristos, Regele, Națiunea“
„România a Românilor“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

- I. C. Cătuneanu : Jidanii caută sprijin
- Dr. S. Fășeu : 1 Decembrie
- A. Nossig — „Integralele Iudentum“
- P. Matei : Preoții să fie cu crucea în frunte
- M. A. Irlea : Prin nordul trist al țării
„Gazeta de Duminică“ — „Fabricanții de spirt“
- A. S. A. „Săriți că Jidanii omoară un creștin“
- O pildă ce trebuie urmată
- Șt. P. : „Evrei în lanțuri“
- In atențiunea Averescanilor
- M. A. I. : Forța ocultă
- C. Vacher de Laponge — „L'Aryen“
- C. Popoian : Vestii triste, cu constatări îmbucurătoare
- Preoții Berinde și Dumitrescu — achitați
- In legătură cu procesul dela Satu-Mare
- N. B. : Salvând țărâtimea, se salvează țara
- O plângere
- Ridicați-vă cărțile de alegător

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil : Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Jidanii caută sprijin.

Rezultatul alegerilor din Germania, cu 107 deputați antisemiți, îngrijorează Jidovimea de pe glob.

Deși această nație unitară și solidar condusă, dispune de imense mijloace de stăpânire prin finanța internațională, Francmasonerie, presă, democrație marxistă, — toate altoite pe neprevăderea și slăbiciunea statelor creștine —, Jidovimea își vede totuși viitorul întunecat. Și cu drept cuvânt.

În Germania se aduce chestiunea jidovească, cu toate fetele și pericolele ei, în discuția marelui public, ca o problemă politică arzătoare. Este imposibil ca glasul puternic și luminat al popoului german, trezit la realitate, să nu fie auzit și peste granițe. Ori cât s'ar strădui presa, plătită ori indirect condusă de Jidani, să împiedice propagarea adevărului, nu va reuși.

Se formează o conștiință mondială antisemită, în contra căreia conducerea ocultă a Jidovimei de pe glob înțelege să ia măsuri. Fie-l cum lucrează este caracteristic, puând în lumină și politica iudaică și instrumentele ei creștine.

Cum chestiunea, adusă pe tapet de Germania, ia un caracter mondial, Iuda înțelege să pună în mișcare două forțe mondiale spre a-i lua apărarea; și anume: **VATICANUL ȘI STATELE UNITE ALE AMERICII.**

Iată faptele, din care deducem această politică.

I. *Episcopul catolic din Mainz* (Germania) a dat următoarele instrucții credincioșilor din dieceza lui:

„a) Orice catolic este oprit de a fi membru înscris în partidul lui Hitler.

„b) Nu este permis membrilor partidului lui Hitler să participe corporativ la înmormântări catolice sau la alte procesiuni bisericesti.

„c) Atât timp cât un catolic este

membru înscris în partidul lui Hitler el nu poate fi admis la sacramente“ (la sfintele taine)¹).

Cu alte cuvinte el este scos din sânul bisericii, este pur și simplu excomunicat, pentru că este antisemit!

Aceste instrucții nu pot porni din inițiativa particulară a episcopului de Mainz. Catolicismul are o prea lungă tradiție de conducere unitară și disciplină severă, spre a putea admite, că grava măsură a excomunicării, îndreptată contra milioanele de luptători antisemiți germani a fost luată fără o prealabilă consultare și consimțire a Vaticanului. Este cert, că în sprijinul episcopului de Mainz stă conducerea bisericii catolice, a acelei forțe spirituale, exteriorizată într-o organizație formidabilă, susținută de contribuția sufletească și materială a credincioșilor de pe toate continentele.

Iată pe cine a știut să pună Iuda în mișcare, spre a-i apăra interesele!

Dacă nu aceasta este justa interpretare, să revie Vaticanul la politica-i tradițională de luptă în contra Iudeilor, a Francmasoneriei și a socialismului marxist (adică jidovesc), și să dezarmeze în mod public, *urbi et orbi*; pe episcopul de Mainz cu faimoasele instrucții mai sus citate.

II. Dar Jidanilor, melinistiți de progresul ideilor antisemite în Europa și America de Nord, nu le este suficient sprijinul Vaticanului. Ei au mai pus în mișcare și o altă putere, de altă esență, dar de mare prestigiu în lumea noastră post-belică: Statele-Unite.

Dacă pentru contribuția Vaticanului vor fi întrebuințat Jidanii multă abilitate, pacientă și perseverență, cu mijloace felurite de per-

¹ Ziarul „Reichswart“ din 11 Oct. 1930, ce apare la Berlin.

suasiune, spre a-l duce la calea compromisurilor surprinzătoare, cu dușmanii firești și bimilenari ai Bisericii, mobilizarea Statelor Unite pentru cauza lor nu a costat nici trudă, nici sacrificii.

Acolo peste Ocean, această atitudine este rezultatul normal al unei evoluții, ce se desfășură exclusiv în favoarea intereselor jidovești. Acolo influența spiritului iudaic domnește în așa fel, încât economistul german *Werner Sombart*, care cunoaște adânc chestiunea jidovească, a afirmat că Statele-Unite constituie un „*Judenstaat*“. Acolo, de câteva decenii încoace cine nu se înclină respectuos și fidel înaintea lui Israel, nu mai poate ajunge Președinte al Statelor-Unite; și după ce a ajuns, trebuie să continue a afișa atitudinea de prietenie, cu tot mai dese manifestări publice de plecăciune.

Iată un exemplu. Cu prilejul anului nou jidovesc, actualul șef al mării republici americane, *Mr Hoover*, a expediat comunității israelite următoarea felicitare:

„*Trimit populației evreiești, totdeauna loială și supusă statului, felicitările mele cordiale pentru serbarea anului nou. Nația jidovească a contribuit prin nenumărate opere inestimabile, la progresul omenirii, și printre aceste opere cea mai însemnată este contribuția la viața spirituală a omenirii. Toți cetățenii, fără deosebire de origine și confesiune se unesc spre a exprima Evreilor, cu ocazia anului lor nou, sentimentele lor de prietenie și felicitări.*“

Trebuie să fi simțit Jidanii pulsul cel nou al vremii, inaugurat de Hitler, spre a avea nevoie de certificatul de bună purtare emis de Președintele Statelor-Unite!

Exactitatea afirmațiilor cuprinse în felicitarea prezidențială nu o discutăm aici. Or fi Jidanii loiali acolo peste Ocean; or fi ei

supuși statului tot acolo; i-or fi iubind ei, populația statului, acolo în marea Republică nord-americană; or fi contribuit ei în mod inestimabil la progresul omenirii, după cunoștințele istorice ale Dlui Hoover, din continentul cel nou. Noi, cu experiența noastră europeană ceva mai bogată decât cea americană, și cu învățătura noastră istorică, tot europeană, ceva mai adânc înrădăcinată decât în Statele-Unite, noi avem cu totul altă părere asupra însușirilor Jidanului și a contribuției lui, la progresul omenirii. Dar nu această chestiune interesează aici.

Ceeace trebuie scos în relief este asupra necesitate, în care au ajuns Jidanii, de a cere, dela șeful celui

mai puternic stat din lume, ții a-testat că sunt nu numai buni cetățeni dar și iubiți. Le trebuia acest bilet de recomandatie, spre a-l face să circule în lumea întreagă, prin agențiile de presă, cari fiind stăpânite de ei, trâmbează ce le convine și suprimă ce le poate vătăma.

Ori cum s'ar interpreta și răstălmăci, instrucțiile episcopului din Mainz și felicitările lui Mr. Hoover, rămâne un fapt cert: Jidanii, simțind strămoșia în care intră, prin deșteptarea conștiinței antise-mite mondiale, caută sprijin. Sunt semne rele pentru ei, bune pentru noi.

I. C. CĂTUNEANU.

1 Decembrie.

Ziua de 1 Decembrie este ziua sfântă, în care a fost hotărâtă soarta și libertatea noastră, pentru totdeauna, la Alba-Iulia; unirea tuturor Românilor într'un singur stat. Cu ziua de 1 Decembrie 1930, trec 12 ani, de când poporul și fruntașii neamului românesc din toate părțile, și-au hotărât singuri soarta, întregind neamul și rotunzind teritorul României de azi.

Ați îmbrăcat haină de sărbătoare, ați văzut tricolorul fălăind! Bucurați-vă și vă veseliți în această sfântă zi, pentru care au îndurat strămoșii noștri multe chinuri, vărsând râuri de sânge pentru păstrarea neamului, tricolorului și pământului românesc.

Pentru ca să știm prețui această zi și însemnătatea ei, e bine ca în zilele de bucurie să ne amintim și de zilele de durere, peste cari a trecut neamul nostru, sub stăpânirile de ieri: Răsboaiele le purtau cu feciorii și bărbații neamului nostru. Birurile cele mai mari și cele mai grele le plătea neamul nostru. S'a declarat moartea școalelor românești. În bisericile noastre, unde licărea ultima speranță și credința într'un viitor mai bun, ne-au trimis spioni. Temnițele din Muncaci și Pesta, gemeau de literații, fruntașii și luptătorii neamului nostru. Au pregătit legi pentru nimicirea economică, politică și culturală a neamului nostru.

Ne-au confiscat presa, luându-ne libertatea cuvântului și cea individuală. Patria și tronul s'au conjurat să ne pregătească mormântul. Totul ne era interzis, iar pământul moștenit dela strămoșii

noștri, udat și îngrășat cu sângele neamului nostru, ajungea rând pe rând în mâini străine.

Străinii cu stăpânirea lor ne-au adus la sapă de lemn, ne-au lăsat în bezna întunecului analfabetic, dorind exterminarea neamului nostru. Numai un singur drept ne-a mai rămas: de-a plânge și de-a vărsa lacrimile, dar și atunci în tăcere și fără șgomot.

Războiul mondial, ne-a aflat, pe noi Români, divizați în patru părți, luptând frate contra frate.

Dreptatea eternă, credința, lacrimile și sângele strămoșilor noștri însă au veghiat peste neamul care nu și-a pierdut credința strămoșilor lui.

Odihniți în pace voi Voevozi Români, Voi viteji și ostași Români, Voi cari ați murit pentru susținerea neamului, a credinței, a pământului strămoșesc și ne-ați lăsat nouă, celor de azi, o patrie întregită, o credință neprihănită, un port pitoresc și o limbă armonioasă.

Intreaga suflare românească, se bucură și sărbătorește cu mândrie această scumpă zi, în care s'a proclamat Unirea tuturor Românilor.

Oare noi, care am ieșit din robia străinilor, avem voie să lăsăm acum, ca alții să stăpânească pământul nostru? Sufletul neamului nostru n'are voie să doarmă; va trebui să lăsăm posterității o Românie curată, așa cum merităm ca neam și cum o visau strămoșii noștri: O ROMÂNIE A ROMÂNILOR.

Prof. Dr. S. FĂȘCU.

— Fălăceni. —

Din cartea Jidanului Alfred Nossig intitulată: „Integralele Iudentum“

(Revista „Hammer“ No. 649 din 1 Iulie 1929 pag. 340).

„In realitate fiecare partid jidovesc are, ca orice membru al organismului, o anumită funcțiune, o anumită însemnătate pentru menținerea și dezvoltarea națiunii jidovești. Da, între diferitele tabere dușmane ale Jidovimei, există anumite legături ascunse, de cari nu-și dau seama. Asemenea legături ascunse le-a pus în plină lumină războiul mondial. Iși poate cineva închipui opoziții mai puternice ca între Jidovii asimilați, între Jidanii socialiști ai Internaționalei cu totul instrăinați de societatea noastră, și între Sioniști? Și totuși aceste din urmă două grupe prin ideile lor și-au folosit reciproc. Internaționala (jidovească) a determinat statele imperialiste să susțină ideea, de ea propagată, a libertății popoarelor și a dreptului acestora de a dispune de soarta lor, și astfel a ajutat ca ideologia sionistă să prindă un început de realizare. Și numai Internaționala va ajuta ca planul sionist să se împlinească în întregime. Și ce vor face acești Sioniști, așa zisi reacționari, naționaliști-fanatici, burghezi-capitaliști în comunitatea lor reconstituită? Ei vor făuri un model de stat socialist, deschizând drumul aplicării socialismului în toată lumea. Astfel Jidovimea de fapt trăește viața unui organism unitar, fără să-și dea seama“.

Mai departe:

„Dacă comparăm doctrina socialismului mondial cu doctrina Jidanilor, așa cum au schițat-o Abraham și Moise și cum a fost dezvoltată de Judecătorii și Profeti, de oamenii Sanhedrimului și de autorii talmudului, și care doctrină astăzi pe scurt este numită Mozaism, nu ne putem stăpâni mirarea. În adevăr, noi stăm înaintea faptului surprinzător, că postulatele socialismului modern, au fost în esența lor formulate mai dinainte în doctrina Mozaismului, că prin vechea lege jidovească intrase în istorie“.

Ați înțeles, domnilor socialiști de origină ariană, al cui joc îl faceți? ale cui instrumente sunteți?

Ați înțeles, muncitori creștini, pentru cine vă frământați și cine vă conduce din umbră?

INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ.

Preoții să fie cu crucea în frunte..

Chestia evreiască, ce preocupă azi o mare parte din omenire, ne preocupă prea puțin pe noi preoții din România; pe când tocmai pe noi ar trebui să ne preocupe mai mult, dacă nu sub raport național-social, cel puțin sub raport religios.

Acel popor, care este cel mai declarat dușman al celui mai înalt ideal al nostru al creștinilor, al Mântuitorului nostru Isus Christos, nici nouă nu ne poate fi prieten.

Jidovimea, în spiritul cel mai anticreștin și antinațional, lucrează la slăbirea naționalismului și creștinismului nostru; francmasoneria, sectarismul, comunismul, umanitarismul, etc., tot atâtea mijloace — la aparență nevinovate și cu atât mai primejdioase — prin care ea lucrează în senzul arătat.

Dacă ne-am gândi cât de puțin, și ca cetățeni, nu numai ca preoți, în ce chip parazită trăiește acest popor pe trupul Neamului nostru și cum se îngrașă băjbăind în ranele acestei țări nenorocite, (răni cauzate în cea mai mare parte direct sau indirect tot de ei, în complicitate cu cei de-o pănură cu ei), ar urma ca toți preoții să îmbrățișăm naționalismul-creștin, care singur este demn, de noi, ca preoți.

În ce fel am avea să ne manifestăm naționalismul și creștinismul, dacă vreți antisemitismul, cu efect, păstrându-ne demnitatea și spiritul evgelic, fiecare preot o știe. Sigur că prin încurajarea comerțului jidovesc și cumpărarea de obiecte sfinte pentru bisericile noastre creștine dela frații Bloch din București și publicarea reclamelor lor pe copertele calendarelor și revistelor noastre bisericesti, antisemitism nu facem, ci ne blamăm pe noi și biserica lui Christos. (Vezi: „Calendarul Eparhiei Clujului” anul 1930; „Lumina Sateilor” — Sibiu; „Noua Revistă Bisericească” — București, etc.).

Urmând exemplul vrednicilor preoți din Borsă — foarte fiirec și necesar azi, când Neamul și Legea străbună sunt atât de periclitare... — desigur că am urma calea corectă. Ne temem ca să nu ne ajungă soarta lor? Pentru Lege și Limbă și pentru fericirea vremelnică și vecinică a turmelor încredințate nouă, chiar și moarte suntem datori a răbda, dacă suntem păstori adevărați: „Căci păstorul cel bun, sufletul său își pune pentru oi”.

Ce credeți Fraților, dacă toată preoțimea ne ridicăm întru apărarea cauzei drepte a Neamului și turmele ne vor înțelege glasul... și ne vor urma, — păzitorii iadului ne vor birui? Eu zic că nu!

Cei cari se tem să facă aceasta, aceia să se ascundă cât mai bine sub mantaua cutărui sau cutărui șef de partid, și sunt destui cari își aservesc turma, pradă lupilor jidovismului și partidelor jidovite.

Iar cei cari ținem interesele Patriei mai presus decât ale noastre, sau pe ale partidelor, cu crucea pe piept, să urmăm drapelul tricolor împodobit cu svastica strămoșească, la luptă deschisă înainte! cântând: „Cu noi este Dumnezeu...”

Chiar din punct de vedere colegial, ar fi motivat antisemitismul nostru, dacă ne aducem aminte că pe vremea internărilor — când noi n'am putut fi și n'am fost spre nici un rău jidovimei — câți preoți români n'au îndurat batjocuri și șicame din partea Jidanilor?

Vezi opul: „Contribuția Preoțimei Române din Ardeal la războiul pentru întregirea Neamului” de Dr. Sebastian Stanca. (O carte neprețuită pentru oricare Român bun):

Preotul Nicolae Dorca din Loameș fiind purtat de jandarmi, prin Alba-Iulia a fost huiduit și scuipat de Jidani. (Pag. 65—66).

Preotul Demetriu Goia din Sohodol, fiind exortat pe jos la Alba-Iulia, iarăși a fost huiduit și scuipat de Jidani. (Pag. 75).

Preotul Candiu Suciș din Măgăna, fiind exortat și închis în cetatea din Alba-Iulia, trecând prin Aiud, un negustor jidan a strigat: „Kötelet az oláh popának!” (Frângie popii valah!) (Pag. 128).

Preotul Romul Vătan din Ghioroc, a fost acuzat de Jidovii din sat cu trădare de patrie și... internat. (Pag. 136).

Preotul Alexandru Mirișan din Călinesti, pe urma intrigilor Jidovilor-Moscovits Samu (și a notarului), fiind luat la ochi, a avut mult de suferit. (Pag. 153).

Preotul Emil Pereni din Borodul mare, fiind nărit de Jidovi, numai ascuns în pădure într'o scorbură a putut scăpa de armata săcuiască. (Pag. 158).

Si un alt caz vechiu:

În revoluția ardeleană din anii 1848—49, preotul ort. rom. Ioan Breja din Sâncriau, (Murăș),

vândut fiind de Jidovi, i-a fost spintecat abdomenul și purtat cu intestinele târându-le după dânsul, prin lagărul Săcuilor de lângă comuna Oaia și pe urmă împușcat. (După mărturisirile credincioșilor mei din comuna Coronca și a actualului preot Petru Fărcaș din Morești-Murăș, nepot al martirului amintit).

Ce ne poate dară opri pe noi preoții de a lupta pe față și prin mijloace admisibile contra distrugătorilor de Țară și Biserică, Jidani, sau ai fraților noștri corupți de ei?

Doară nu ne oprește ideologia simplă, că nu am putea trăi fără Jidani?

Ori legăturile cu partidele politice, încuscite politicește cu Jidani — aducătoare în timpul din urmă de atâtea rele mai ales nouă Românilor dintre minoritari — ne țin departe de organizațiile noastre pure naționaliste și creștine? Pentru ce atâtea legături cu partidele? Pentru promisiuni de interes personal sau chiar local, în multe cazuri neîmplinite și în cele mai multe cazuri în detrimentul intereselor generale ale Patriei?

Se poate, ca nedându-ne seama de vremurile grele și chiar critice de acum pentru scumpa noastră Patrie, să ne lăsăm mai departe cozi de topor, în mâinile partidelor noastre politice, cari inconștiențe (orbite de patimă în luptele dintr'olaltă și de sclipirea arginților lui Iuda) șai de zile la trunchiul Neamului, în vreme ce omizile îi pustiesc coroana?

Să ne trezim frați preoți, căci mare putere avem, pe care să o folosim pentru apărarea Neamului și a Bisericii noastre; și să nu măcinăm energia noastră reslătită oasă în serviciul partidelor, piatra fundamentală a acestei Țări! Preoții Dumitrescu și Berinde și soții lor de suferință — a căror ținută trebuie să o aprobăm fără intimidare, căci suntem siguri de nevinovăția lor, — să ne fie exemplu!

Putem sta nepăsători noi preoții, cari cunoaștem nevoile de jos, și lăcomia de sus; și văzând la popor mizeria în toată golătețea ei, să nu luptăm cu abnegație contra cauzelor ei?

Biserica noastră creștină suferă alături cu Neamul. Sufletul Neamului se zbate între viață și moarte, înădușit de sufletele satanice ale străinismului și de sufletele fraților egoiști și înstrăinați.

Unde sunt păstorii sufletești de odinioară, care au păzit sufletul

Neamului, pe vremuri, de ispită? Ei s'au dus pe calea veșniciei.... Dar urmașii lor unde sunt? Frați preoți și păstori sufletești, răs-pundeți...

Viața politică demoralizată până la ultimul grad, așteaptă primenire. Dela politicienii de astăzi, în cea mai mare parte ei fiind pricina demoralizării, putem oare aștepta să o primenească? Nu!

Poporul suferă; suferința lui a ajuns la culme; e în agonie... A cui inimă trebuie să sângereze mai curând pentru suferințele insuportabile ale poporului, dacă nu a noastră a preoților? Căci propagând iubirea deaproapelui, trebuie să o și aplicăm; și mai întâi să o vedim față de frații noștri de un sânge; și apoi față de aceia din alt neam, cari dau dovezi de o neclintită fidelitate față de Patria comună: România. Iară celelalte neamuri străine să ne fie ca niște vameși și farisei, aplicându-le ceea ce merită...

Numai de lașitate putem fi acuzați, dacă — din respect față de preceptele moralei creștine, în cazul de față rău interpretate — tolerăm munca de sobol, antipatriotică și anticreștină a străinilor. Păcățuim pe de zece ori mai mult în contra lui Dumnezeu, care ne-a hărăzit această grădină frumoasă, raiul desfătării noastre: România Mare, dacă în loc să cultivăm în ea virtutea cetățenească și creștină și să o chivernisim cinstit, spre lauda și împlinirea voiei lui Dumnezeu, — noi o îngropăm prin nepăsarea noastră, întocmai ca sluga cea necredincioasă, talantul.

Și ferească-ne Dumnezeu să nu pățim cum s'a spus despre acea slugă..., căci atunci noi am fi aruncați în întunerecul cel mai dinafară, ajungând sub călcăile demonilor, cari azi, se luptă cu noi, ca să ajungă deasupra. Atunci pentru noi raiul acesta s'ar preface în iad...

Să urmărim pilda Mântuitorului: să nu căutăm în fața oamenilor, ci să descoperim adevărul pe față; și precum Mântuitorul a curățit locașul Tatălui Său de samsari, și noi cu biciu de foc să curățim Țara aceasta, acest templu sfințit în cursul veacurilor cu sângele strămoșilor și mai în urmă a celor 800.000, de toți aceia cari îl vând, îl iefuiesc și îl spurcă.

Preoți, cu crucea în frunte!

P. MATEI
preot legionar.

— Mureș —

Prin nordul trist al țării

— Satumare-Sighet-Năsăud. —

Ieșind din gara *Satumare*, în oraș te întâmpină „restaurantele“ din fața gării, cari de fapt sunt niște dughene triste, murdare și puturoase, cari anunță cu litere, în „idiș“ că sunt „coșer“, anunțuri obraznice și sfidătoare ca un rânjet macabru. Lângă gară, o asociație de copaci, reprezentată prin salcâmi, plopi, ulmi, platani, pini și molizi, alcătuieste un parc numit „Grădina Romei“ după cum *dulce* te anunță tăblița dela intrare. Prin copaci se cuibăresc și croncănesc ciorile negre, vestind alte ciori mai negre și mai dăunătoare, decât acele ce zboară: *Jidani*. În oraș te întâmpină și acum după 12 ani dela unire „dulcețuri“ ca: „mâncări de toate feluri rece și calde“, „depozit de monument“ ș. a. m. d. Ar trebui să stai o zi întreagă să notezi astfel de „perle“, produse din limba românească printr'o hibridă și stranie încrucișare a ei cu jargonul idiș. Numai cât astfel de juvaeruri lingvistice ar trebui să fie puse cu litere mari în odăile celor vinovați de prezența lor: politicienii și unii reprezentanți ai autorităților, că doar' le vor sări în ochi și le vor biciui fără-mele de demnitate românească și se vor trezi cu o oră mai de vreme.

În oraș hodegi și restaurante încadrate de murdărie și gunoaie așa cum stă bine „coșerului“ anuntat în idiș lăfăitor.

În tot orașul, deși are vreo 75 mii locuitori, nu știu dacă găsești 4—5 prăvălii creștine.

E Duminecă; pe străzi aproape numai Jidani, vorbind răgușit jargonul, strivind între gutural, silabe amestecate cu bale. De abia câteva perechi și grupulețe desperate vorbesc românește. În schimb tipurile de jidani roiesc, dela cel mai modern tuns și ras, la cel mai habotnic cu barbă, perciuni cărlionțați și giubeaua neagră soioasă.

În piață biserica românească straja limbii și a credinții strămoșești... — Nu de mult Jidani de aci au cerut ca orașul să fie îngrădit cu sârmă rituală. — Mă gândesc, ce soartă tristă pentru biserica lui Cristos, că într'un oraș creștin, după aproape 2000 de ani dela nașterea Intemeietorului ei, a ajuns ca Jidani să ridice pretențiuni obraznice și defăimătoare, de a o împrejmuji cu sârmă rituală. Noi zicem, nu se poate tolera! Ar fi o

nedreptate, o profanare și o rușine!

Să nu uităm că acesta e unul din orașele date de guvernanții „național-tărăniști“ pe mâna Jidanilor și Ungurilor prin alegerile comunale.

La *Sighet*, aceleași firme jidovești, aceleași restaurante și hodegi „coșer“ cu scrisul în idiș, pâlmuiesc bunul simț, (la cine îl are) și sfidează epitetul „românească“ ce i se dă acestui oraș. Aceeași limbă stâlciată, anunță numele mărfurilor ce vinde jidanul. Caracterul jidovesc e și mai accentuat. Prăvăliile exclusiv jidovești. Populația aproape exclusiv jidovească (afară de armată și funcționarii de stat se mai găsește doar un număr foarte mic de Români și minoritari creștini). Străzile și piața sunt inundate de valurile acestei „negre străinătăți“, în care România aproape dispar. Doar câte-un biet maramureșan întâlnești, rar ca un fenomen în ceata corbilor, cu suman scurt cu cioareci largi și lungi și cu „cușma“ scurtă și largă, cu atitudinea gravă a nobleței decăzute și cu tristețea situației sale în ochi. Dacă intri cu el în vorbă îți povestește cât de greu trăiesc ei, cum au acaparat Jidani totul, toate isoarele de câștig, și au pătruns chiar și în acelea de simpli muncitori manuali. Dar Jidanul muncitor e o raritate extremă și o face aceasta numai în cazuri de aglomerații de Jidani extraordinar de mare, când concurența de traiu e foarte mare. O face aceasta cel mai slab, izgonit de rivalitatea vitală a coreligionarilor săi mai abili, sau o face atât timp cât nu găsește terenul activității sale specifice: înșelăciunea.

De altfel punctele de frontieră sunt un prielnic teren de activitate pentru Jidani. Cu atât mai mult în Maramureș, vecinătatea cu Cehoslovacia țară industrială, un punct unde contrabandele se țin lanț. Noi avem lipsă de produse industriale, iar Cehoslovacia are nevoie de produse agricole. Vama e mare și la noi și la Cehoslovaci pentru produsele de import. Jidani rezolvă chestiunea vămilor cu contrabanda făcută în mare, adăvărat import clandestin de mărfuri en gros.

Dar aceasta aduce mari pierderi

statului, lezarea prestigiului autorităților și afaceri grase pentru Jidani.

Întâlnesc doi creștini din *Borșa*, întrebându-i asupra incidentelor din acea comună mi le descriu cu amănuntele martorilor oculari, apoi adaugă cam acestea: *nu va trece mult timp și va veni ziua când dreptatea străbunilor va triumfa. Mult nu putem răbda, cupa suferințelor e plină, din revărsarea ei va ieși dreptatea noastră*. În ochii lor strălucea o lumină ciudată, ca în ochii mucenicilor când aveau viziuni sfinte. Am înțeles că vorbește vocea sângelui nobililor urmași ai lui Dragoș. Dealtfel toată România păstrătoare a tradiției, sufletului și virtuților străbune din acest colț de țară, vorbește și simte astfel. Unii politicieni doar, simt altfel, căci ei au un anumit fel specific de a vedea lucrurile, un anumit fel de a gândi și raționa, o mentalitate specifică elastică adaptabilă nu necesităților naționale, ci intereselor strâmte de partid sau egoismului personal.

Numai așa cred că se explică faptul, că la Sighet pe toți pereții rânjește în toată golițiunea sa spiritul electoral în scrisul următor: „*Trăiască Dr. Alexandru Lazar și Trăiască Dr. Ilie Lazar*“, nu numai în limba română și maghiară ci chiar în jargonul *idiș* autentic. Chiar și numele candidaților a fost tradus în *Sândor* și *Ilés*, iar jidovește probabil (fiindcă eu nu cunosc *idișul*) în *Ștoim* și *Elias*. La acest botez au asistat cei doi candidați, fără a protesta, fără a se opune, și nu le-a fost rușine de această metamorfoză nominală în circumcis de ocazie.

E trist când judeci pe ce mâini a ajuns conducerea Maramureșului. Durerea îți copleșește sufletul; dar înțelegi de ce doi preoți români din *Borșa* zac la închisoare sub acuzațiuni nedrepte.

Năsăudul capitala vechiului ținut grăniceresc a fost mai apărat de năvala Jidanilor. Cât timp a dăinuit granița, era interzis Jidanilor de a se stabili pe teritoriul lui, pentru a nu specula munca și a nu se înstrăina averea grănicerilor. Totuși dela desființarea graniței (1851), au avut timp să se stabilească aci și să acapareze nu numai comerțul orașului *Năsăud*, ci și comerțul satelor din jur și chiar să devină proprietari de pământ și case. Cele mai multe firme sunt jidovești, unele scrise în *idiș*:

Există și o cooperativă românească

care dăruie o duce cam greu din cauza concurenței jidovești și din cauza conducerii. Căci mi se spune că e condusă de oameni a căror activitate multilaterală nu le permite să se intereseze mai deaproape de ea, încât vinde material mai slab și mai scump. Chiar școlile dela cari ar putea câștiga bine, nu se aprovizionează cu toate, de aci. Crâșmele și restaurantele sunt în parte conduse de Români. Deasemeni este o librărie românească, care ține piept cu succes comerțului jidovesc cu cărțile.

Orașul în genere e mult mai românesc decât celelalte două, căci liceul românesc a creiat și susținut o puternică tradiție românească, iar actualele școli (liceu de băieți, gimnaziu de fete, școală normală de băieți și școală de arte și meserii), continuă răspândirea luminei în făgașul vechii tradiții...

Totuși toleranța Românilor a

permis stabilirea multor Jidani aci, chiar din cei habotnici pericunați și cu bărbi încalcite și cu blana rituală de Sâmbătă în jurul capului. Au două sinagogi, pe când România o singură biserică.

În sufletul populației românești s'a incubat însă nemulțumirea turnată timp de zece ani de către falsa democrație și de către politicianismul mincinos. Din toată vorbăria, ce le-a promis zile mai bune, nu s'au ales decât cu speranțe înșelate și cu credința că beneficiile personale le vânează toți acei ce au venit în fața lor cerându-le prin vorbe mari, sprijin în ascensiunea spre putere. Crezul lor de acum și-l întruchipează în formule concise: „*Pe toți i-am văzut la putere. Nici unul n'a făcut nimic pentru noi ci numai pentru ei, de acum să vină „Liga”*“.

M. A. IRLEA
— Cluj. —

Din presa partidelor politice.

Reproducem din „Gazeta de Duminecă”, nrul din 9. XI, 1930, organ al Partidului Național Tărănesc din Șimleul Silvaniei — Sălăgiu, următorul articol-statistică, ce face cinste numitei gazete, pentru curajul ce-l are de astă dată, de-a constata adevărul.

FABRICANȚII DE SPIRT

„Dăm mai jos opiniei publice, pe cei 241 fabricanți de spirt, cari au un beneficiu brut pe an de peste 3 miliarde lei, și pentru care câștig ei împrăștie prin rachiul lor, în toată populația țării atâtea bătăi, crime, boli, nebulii, sărăcie, des-nădejde și moarte!

„Să judece fiecare minte curată, după nume, că, cine sunt aceia cari ne otrăvesc sistematic poporul. *Câți români ve-ți găsi printre numele fabricanților de spirt, de mai jos?* Aproape nici unul! Iată numele acestora:

„*Vechiul Régat 33 Fabricanți:* Marcovici et C-ie; I. Hemerle et C-ie; Fried. Costiner; Al. Ghika și Spodheim; Leon Ghika și Fr. Costiner; Cristian Ciomac; Soc. an. Ripiceni; Soc. Intreprinderile Industriale; L. Spodheim; Willy Kühnberg; A. Stoianovici et C-ie; Ioan Franc; I. Berariu et C-ie; Goldhamer et C-ie; Suchster et C-ie; L. M. Nathausohn; Soc. anon. Nicolina; Leizerovici et C-ie; W. Kühnberg et C-ie; Soc. an. Bragadiru; Soc. anon. Colentina; Dr. Urbeanu; S. Marcovici et C-ie; Carianopol et C-ie; Soc. anon. Clucereasa; M. Juster; Rubin și Beno Spodheim; I. Stern et C-ie; Aron Schuller;

Banca Crissoveloni; Soc. anon. pt. Ind. Agricole; Soc. An. Română.

„*Transilvania 144 Fabricanți:* Frații Neuman; Prima fabrică Timișoara; Mendel Farkas; Fried. Ozell și Fiii; Lederer și Kalman; H. Löble; Edmond Hirsch; Ludwig Fronius; Ardeleana; Tomus Binder; Stab. Industriale Moscovici; Adolf Iamos; Stab. Ind. Moscovici Nr. 62; Frații Fleissig; Frații Schulleri et C-ie; Daniel Berger; Frații Neuman; Frații Hage; Erezii Rud. Glück; Fii Alexe Moscovici; Brunner și Lautman; Ed. Kirch. și T. Boracsi; Mercur; Irimie Coveșan; Gluch și Stern; Iacob Mendel; Heller și Farkas; Mauriciu Glück; Mauriciu Lustig; R. M. Polatsek; Robert Zelinsky; Marcu Weinstein; Iuliu Schwartz; Hitter și Brauer; Pavel Fuchs; Ștefan Zatherecki; Societatea Bileag; Rohrllich și Brecher; Carol Neustadtter; Soc. Agronomica; Hegedius și Rosenfeld; Wilhelm Scherg; Mauriciu Spitzer; Max. Wertheimer; Iacob Brumer; Succ. Alexe Iacob; Alex. Rosenberger; Soc. Șercaia; Wermescher și Messer; Adalbert Brünger; Martin Farkas; Văd. Albert Eltető; Ludovic Daniel; Soc. Anon. Odorhei; Ilie Dux; Iosif

Balossy; Roseth și Kelner; Leopold Klein; Ludovic Salamon; Ion Banffy; Melhior Grün și Keps; soția C. Beldy; Ilie Dux; Ioan Klein și Fii; Leopold Rosman; Ilie Victor; Coloman; Hirsch; Melchior Grün; Cristian Hager; Carol Moses Iacob Moses; Adolf Wachsmann; Adam Betlen; Banca Generală; Arthur Horwath; Emanoil Fridman; Soc. anon. industrială; Neuman și Andor; Desideriu Neuman; Vasile Beldy; Soc. anon. Baraolt; Clemențiu Mikes; Gr. și Ion Temeswary Maxim Neuman; Iosif Cupferstich; Halter și Boer; Halași și Frații Farkas; Arthur Morscher; Otto Sinkovitz; Citron Iosef, Văd. Maier Hirsch; Gavril Iosica; Erezii Rud. Glück; Adolf Glück; Fried. Lunacek; Iosif Tileggi; Edm. Hirsch Căramidari; Victor Elian (Florești); Ed. Hirsch și T. Baracsy No. 537; Iosif Eltetó; Adalbert Frater; Solomon și Hirsch; Iacob Rosman; S. Szöbösy și Doros; S. Szöbösy și Urgan; Frații Leb; Văd. Eugen Berger; Soc. Ugocea; Alexandru Kovacs; Koloman Weinberger; Knopf și Soții; Fried. Czell și Fii; Adalbert Mihelfy; Andrei Betlen; Ion Brosser; Laurențiu Giurgiu; Irimie Kovașan; Căpățână et C-ie; Iosif Santha; Văd. Iuliu Santha; Pavel Nagy et Co.; Samuel Török; Valentin Szöcs; Ludovic Toth; Succ. Ștefan Toth; Carol Szöcs; Ștefan Nagy; Văd. Ștefan Benkő; Solyon și Nagy; Soc. Anonimă Sighetul-Marmației; Soc. Anonimă; Banca Economică; Soc. Anon. Imperial; Soc. Anonimă; Cooperativa Hangya; Soc. Arădana; Bognár și Szánto; Soc. Anon. Ardéleană; Samuel Kloss; Adalbert Berger; Samuel Rubinstein; Carol Rottman; Mendel.

„Bucovina 53 Fabricanți: Iacob și Iosef Peretz; Wiznitzer și Sterberg; S. Radich; Holingen și Eisenkraft; Nathan Horowitz; Alfred și W. Cristofovici; T. Liskovatzky; Dr. Max. Thenen; Eliza Vasilco; Succ. Holder; Stanislav Bohozievici; Broida și Leibovici; Soc. Anon. Kraus; Al. Kihon; Maier Gross; Grigorcea Soc. Anon.; S. A. Mavrocordat; Efroim Gottesman; Max Rosenberg; Frații Adlersberg; Solomon Schärff; Rudolf Achner; Vasile Grigorcea; Iancu Fischer; Mendel Tan și Leder; Ascher Zilber; Richard Kell; Saul Schuster; Victoria și M. Randa; R. Bogdanovici; Gustav Bauman; I. Koppel Hermes Comp.; Kalman și Fischer; S. Domenfeld; Olga Freitag; Max Freitag; Iosif Blum A. Comp. Cristea Hagi; Abraham Ba-

bad; Aron Hager; Iancu Sayer; Marcu Ficher; Steiner și Wijnitzer; M. Schottner; Radu Grigorcea; Bena Blum; Iosif Ornstein; Iosif Weireh; Elias Rubet et Comp.; Cernăuți Clocucica; Kraus et Comp.; I. și I. Peretz.

„Basarabia 11 Fabricanți: Frenk

Va să zică, partidele politice recunosc, — uneori — adevărul arătat de-atâta timp de L. A. N. C. și în urmare, și primejdia ce amenință Țara Românească. Cum credeți, însă, cinstite partide politice, să împiedecați primejdia, ce înși-vă recunoașteți? De 12 ani voi conduceți; ce-ați făcut în acest timp, pentruca România să fie a Românilor? Recunoașteți adevărul; recunoașteți însă și faptul incontestabil că numai L. A. N. C. va ști lecui Țara de relele ce o bântuie și de cari rele voi nu o puteți scăpa deși le recunoașteți și vă scărbiți înși-vă de ele.

„Săriți, că Jidanii omoară un creștin!”

Acum vre-o trei luni un biet învățător pleca spre casă, din Basarabia în „Vechiul Regat”. La Arciz, — un mic târg în majoritate locuit de Germani — și în minoritate de Jidani — pe când mergea spre gară (o porțiune de vre-o doi km.), i-au ieșit în cale jupânii, cu gânduri criminale. Aflaseră, se informaseră pe loc, că un învățător cu zist din Tașlăc e în patria lor și — haiti — doar l’or învăța minte, să nu mai fie antisemit.

Și caspanacii lui Ezra s’au pus la treabă după talmud.

Ca mobilizați, au ieșit din maghernițele imputite, toți perciunarii, toți ploșnițarii — puțin mai curagioși ca legendarul Sreiber — să-l căsăpească pe învățător.

L-au bătut nu-i vorbă, dar ho! Jidovi îndrăciți, că vă voi cere satisfacție, și nu veți fi în stare să ne dați, și atunci... atunci s’au dus perciunii cu cărlionți cu tot.

În acelaș timp, în care Iuda mă-sacra prin pumni și lovituri corpul învățătorului, un creștin văzând hărmălaia, a început să dea de știre locuitorilor îndreptându-se către lucrătorii dela c. f. r., din apropiere.

Un strigăt: „Săriți că Jidanii omoară un creștin” și poporul de muncitori au sărit ca arși cu ce-au găsit mai repede la îndemână: cio-cane, baroase, pietroaie și alte unelte ale lor, să scape creștinul și să prăpădească pe Iuda cutezătorul.

Era așa de oarbă furia acestor

și Fischi P. Leonard; Rădomasl-sky și Ornstein; M. Fuchelman; N. Șor și Epelbaum; Peisah și Müller; Peisah și Müller et Comp.; I. Trembovetzky et Comp.; Manuilov și Babici; Frații Goldenfeld; Soc. Mândăc.

Fără comentarii.”

istoviți muncitori, încât cu foarte mare greutate i-a putut stăpâni autoritatea, să nu prefacă maghernițele usturoiate, în dărâmături.

O! Jidani! ați scăpat, că era gata să luați plata pe loc, striviți de loviturile muncitorilor îndărjiți, cărora voi le furati banul scos din traversele și pietroaie căii ferate, pe cari se plimbă lăbărțate balabustele voastre; era gata să fiți sfărțicați de bricegile cu cari își tăiau pâinea să-și potolească foamea, de petrele ridicate; era gata să vi se sdrobească de baroase capetele, ca la năpârci. O! Jidovi! ați scăpat!

Ați scăpat, dar numai de data aceasta. Inchinați-vă în sinagogi, lui Satan. Puneți-vă cornul și dați-vă cu spatele de toți pereții șarlataniei voastre șarlatanii — sinagoga.

„Săriți că Jidanii omoară un creștin!” și poporul a sărit fript, să-l scape.

L-am înțeles. Gândește-te puțin și repetă cetitor: „Jidanii omoară un creștin”

Săriți că Jidanii omoară creștinii.

Cine poate să cuprindă atâta învățătură, atâta sentiment, atâta acțiune, rostite în așa de puține cuvinte, de un om simplu, care a înțeles că Jidanii sunt puși să distrugă creștinătatea.

Câți sunteți creștini, înțelegeți și săriți, că Jidanii ne omoară.

Atenție creștini, Jidanii ne distrug!

Inv. A. S. A.
— Cetatea Albă. —

O pildă ce trebuie urmată

Am primit la redacție o prețioasă broșură, ce deșteaptă sentimente de pietate și recunoștință, de îmbărbătare și nădejde. Se chiamă: „Contribuția satului Hăbud, la făurirea României Mari“. Autorul acestei lucrări migăloase și conștiincios alcătuite, este învățătorul George A. Costea, care a avut ideea patriotică de a strânge în 30 de pagini numele tuturor luptătorilor din comuna Hăbud (jud. Dâmbovița) în războiul de întregire a ne-

mului.

Unii din ei nu mai sunt printre noi. Cinstită în veci să le fie memoria! Alții trăesc zilele grele de astăzi, mulțumiți, mândri și respectați de toată lumea satului, pentru împlinirea datoriei în fața morții.

În amintirea noastră recunoscătoare învățătorul G. A. Costea i-a chemat. Pilda lor măreață, el ne-a dat-o la lumină. Suntem datori să-i mulțumim cu căldură și cu toată lauda.

O carte jidovească

„Evreii în lanțuri“.

Prin toate librăriile mari, românești, întâlnești un placat care reprezintă două mutre jidovești înfășurate în blăni, iar în spatele lor se vede un muscal călare pe o mărtoagă, fără căpăstru și fără frâu.

Este reclama ce și-o fac Jidanii romanului intitulat „Evreii în lanțuri“. Primind la redacție acest volum de 364 pagini, apărut în editura „Eminescu“ (Sărmanul Eminescu de-ar vedea ce editură perciunată îi poartă numele!), cu faimoasa reclamă că în câteva luni a ajuns tirajul de 600.000 de exemplare, l-am cetit cu tot interesul ce-l am pentru o lucrare pur jidovească.

Subiectul romanului se rezumă, în suferințele studentului jidan-conspirator, contra ordinii de stat din Rusia-Hașele.

Descrierea acțiunii este tendențioasă în cel mai înalt înțeles al cuvântului.

Conspirația studenților jidani se rezumă la niște idei inofensive, de-a îmbunătăți soarta poporului rus înlănțuit de metoleranța aristocrației corupte, leneșe și lacomă după bani și după plăceri. În schimb moravurile ofițerilor — cu deosebire ale celor din jandarmerie ale siguranței, ale justiției sunt descrise în cele mai negre culori — de destrăbălare, de corupție, de minciună, de jefuire și de decădere morală.

Așa înțelege autorul perciunat Ioseph Delmont, să ne prezinte pe consăngenii lui, ca pe niște mielușei nevinovați, răbdători a tuturor nedreptăților și persecuțiilor venite din partea goimilor ruși, care

sunt de o perfidie, și de o sălbăticime nemaipomenită.

Și când editura iudaică, ascunsă sub numele lui Eminescu, ne înșiră aprecierile presei internaționale, desigur tot iudaică, are impresia că a captivat lumea pentru așa zise suferințe ale „poporului ales“. Amară îi va fi desiluzia, văzând că la noi a produs tocmai efectul contrar.

Din punct de vedere tehnic, literar, desfășurarea acțiunii respectă toate regulile consacrate de marii semiitori.

Stilul, este caracteristic jidănesc. Obiectivitatea și adevărul sunt înlocuite cu tendința perfidă iudaică, arătată mai sus.

S'ar putea spune că am terminat cu recenzia numitei lucrări.

Tocmai dimpotrivă. În lucrare, poate contrar celor gândite de autor și de aprecierile presei internaționale, găsim niște personaje și niște fapte care scot în evidență însușirile neamului jidovesc, cum nu se poate mai bine.

Asupra acestor personaje și fapte voi stăruie în cele ce urmează:

Vagabondajul, — însușire jidovească, — fără patrie, fără domiciliu stabil, de cetățenie multiplă este încarnată în individul Dovidl Neutischkiner;

Jidanul se sustrage dela serviciul militar plătind pe doctori (pag. 21);

Jidanul se „botează în secret“ spre a se căsători cu o creștină (pag. 22);

Jidanul n'are demnitate, nici simț de rușine. Pețitorii respinși de Ghitel merg, în batjocură, la munta pețitei (pag. 24—26);

Jidanul e cămătar fără suflet

(pag. 41); revoltă pe alt fiu al lui Izrael;

Despre francmasonerie și curentele sociale se vorbește sumar în cap. 9, pag. 33—43, fără să spună cine patronază aceste asociații și ce scop urmăresc. Evident, tendința de a acoperi manopera cahalului;

Jidanul e fără caracter, spion înăscut și trădător și pentru bani își vinde neamul. Personificarea acestor însușiri ticăloase e studentul Solo Rosenblatt. Acesta era în fruntea conspiratorilor, dar totodată și spion plătit al siguranței ruse (cap. 10—12);

Jidanii sunt solidari între ei. Studenta Sonia Goldblum în noaptea exploziei dela ministerul poliției anunță pe toți tovarășii să se păzească, că sunt vânduți și urmăriți. Soția rabinului din satul Leșuevka, anunță prin servitorul sinagogei pe Hașle, să se ascundă că e urmărit de jandarmi;

Jidanul este răsbunător (pag. 82), până la sălbăticie și crimă. Studenta Sonia Goldblum intrată într-o casă de desfrâu sub nume fals de d-șoara de Thal ademeneste pe ofițerul rus contele Burlonșki, îl determină să-și părăsească soția, să divorțeze, să se îngodeze în datorii, pentru ca în loc de promisiunea dată că îi va fi soție, să-l sugrume cu propriul ei păr (cap. 27 și 34);

Jidanii sunt specialiști în comerțul de carne vie. Rebeca Goldfuss este personificarea acestui specimen de ticăloșie (pag. 16 și cap. 36);

Jidanii sunt fanatici de rabin, întru respectarea dispozițiilor talmudice, respingerea goimilor, și neamestecul cu ei;

Inscenarea pusă la cale de rabinul Esra Loeb, cu toate femeile jidoafce în frunte cu pezevenchea Rebeca Goldfuss, de a răpi bastardul sau „șeighețul“ soției lui Hașele, este mai mult decât clasică (cap. 36);

Apoi scena după înapoierea lui Hașele în Leșnewka este superbă (cap. 45);

Expediția condamnaților în Siberia, și tratamentul acestora cred, este mult mărit.

Evadarea — și peripețiile fugiei lui Hașele, cuprinse în cap. 37, sunt de domeniul fantaziei.

Oricare cititor, după ce a parcurs întreg volumul „Evreii în Lanțuri“ al închipuitului, al doilea Dostoenski, numit Ioseph Delmont, și examinând suferințele, omorurile și schinguirile poporului rus dela 1917 până azi, în 1930 — pe urma stăpânirii jidovești, să se întrebe:

Ce înseamnă persecuția unui *Hașele*, față de calvarul unui întreg popor de sute de milioane?

În Rusia sunt „*Ovrei în lanțuri*” ori *goimii ruși sub cuțitul jidovesc?*

In atențiunea Averescanilor

Duminică 2 Noiembrie 1930, a fost la București, în sala Tomis, o mare întrunire a Partidului Poporului, convocată de organizația de albastru, de sub președinția dlui Petre Papacostea, întrunirea fiind prezidată de Al. Cămărășescu.

A vorbit la această întrunire, tot mai al doilea, după dl. Col. Bădulescu, dl. Dr. MARKOVITS, exprimându-și încrederea în dl. Mareșal Averescu, că va soluționa în mod echitabil problema evreiască.

DL. PETRE PAPACOSTEA, între altele a spus: Trebuie un guvern, care să se ocupe de toate categoriile sociale și de bună înțelegere cu minoritățile. În chestia evreiască, mărturisesc, că eu nu cunosc o atare chestiune în România. De sunt agitații, guvernul are datoria să le înăbușe. Să nu se supere Evreii, dar și gruparea lor U. E. R., nu mai poate fi în actualitate.

Iar dl. AL. OTETELEȘANU și-a început cuvântarea astfel: S'a fixat aci atitudinea partidului poporului în chestia evreiască. Nu e nici o legătură între chestia evreiască și problema minoritară. Evreii sunt Români și se bucură de toate drept-

Să luați aminte neam ticălos și blăstămat al lui Iuda Iscarioteanul, că nu este faptă fără răsplată!

Șt. P.

turile.

Credem că e tocmai de ajuns. Comentariile sunt inutile.

Întrebăm însă, ce are de zis „Tineretul Averescan” care în toate ocaziile și-a ținut de datorință să-și manifesteze sentimentele naționaliste și creștine, iar în propagandă își însușește lupta contra străinilor și-a parazitilor, ca făcând parte din programul partidului; ce au de zis acei membri ai partidelor politice, în cazul de față ai partidului poporului, cari spun ei, deși sunt în partide politice, că sunt mari Români, așteaptă mântuirea țării și punerea dușmanilor noștri la locul lor, din partea partidelor politice, când ele, unul ca și altul, imediat ce simt venirea la putere, chiamă la sânul lor, viperele de cari, în opoziție sigură, trâmbiță că s'au lepădat?

Acestor întrebări, în favorul partidelor politice, în cazul de față, în special, în favorul partidului poporului, nu li se poate răspunde decât cu reacredință.

Cetiți și „Universul” din 5 Noiembrie 1930, și veți găsi declarațiile reproduse mai sus.

Forța oculta.

Activitatea guvernului Maniu a fost caracterizată prin o serie de fapte, cari au fost programe sistematice de cultivare a mizeriei generale, ducând țara la sapă de lemn, iar poporul la disperare. Au agitat demagogic drapelul falsei democrații, au orhit masele populare cu lozinci și vorbe mari, de cari și-au bătut joc, după venirea la putere. Au afișat cinstea publică, onestitatea politică și libertățile democratice, pentru a continua cu jaful, căpătuiala ciracilor, concesiunile rușinoase făcute minoritarilor, scandalurile consiliilor comunale ticsite de Unguri și Jidani cu credinți comuniste și anarhiste, cari prin pretențiunile lor absurde de a-și întrebuinta limba în primării și oficiile de stat și de a-și satisface interesele lor, palmuiesc zilnic bunul simț și demnitatea națională.

Prăbușirea lui era consecința logică a activității sale, rodul unor concepții de nepricepere și minciună gospodărească, ce ne-au făcut timp de doi ani cobai de experiențe. Dezastrul fatal spre care eram mânați, par'că, printr'un plan diabolic și mascat, pare că a fost înălțurat prin reacțiunea firească a organismului viguros al națiunii. Bucurie de durată fulgerului s'au ivit în sânul națiunii la adierea unei nădejdi de mai bine printr'ouă nouă îndrumare a forțelor secătuite a neamului. Scurtă bucurie, căci guvernul se menține, cu aceleași persoane și aceleași concepții (ca la firmele falșilor frauduloși). Venirea dlui Mironescu în locul dlui Maniu, nu schimbă fizionomia guvernului și nici căutătura chiorășă, tristă și neîncrezătoare a nației.

E ciudat cum s'a menținut guvernul Maniu timp de doi ani, când după câteva luni poporul era suprasaturat de el. Cum se mai menține actualmente guvernul compus din aceleași persoane, cu mici schimbări de conformație, cu aceleași concepții doar cu alt cap. Țara de mult se svârcolește în sărăcia provocată de valurile crizei din cari nu numai că național-tărăniștii au fost incapabili să o scoată, dar au mănăat-o prin greutatea birurilor sporite.

S'a vorbit de o forță oculta, care ar fi determinat căderea sau îndepărtarea dlui Maniu dela guvern. *DL. Bacalbașa* prin „*Universul*” chiar a întrebat pe *Jidanul Graur*, dela *Adevărul*:

„Este adevărat că există în țară astăzi o putere misterioasă care alungă guvernele sau le dictează?”

„Este adevărat că guvernul Maniu a căzut sub loviturile acestei forțe?”

„Și care este acea forță?”

Tot *dl. Bacalbașa* a desprins din scrisul „anumitei prese”, că finanța internațională (adecă jidovească) se amestecă în treburile conducerii țării noastre, și se întreba în absurd, dacă există al treilea factor constituțional pe lângă Rege și Popor, anume finanța internațională.

Adică presa jidovească din România recunoaște că finanța jidovească internațională intervine în mod ocult în conducerea politică a țării. Dece presa jidovească a susținut guvernul Maniu cu toate că me-a înfundat în mizerie pas de pas, zi de zi. De ce acest guvern s'a menținut cu toate călcările de legi? Dece i s'au tratat cu vederea atâtea greșeli? Dece contra bolșevismului nu s'au luat măsuri, ci chiar oameni de ai guvernului i-au umblaturat piedecile lăsând să împânzească țara? Dece toate averile naționale au fost vândute (concesionate) străinilor? Privind acest complex de fapte îți vine a crede că *aci e forța oculta: în menținerea acestui guvern încălecat pe mizeria noastră crescândă.*

De fapt finanța internațională a sprijinit pe Maniu atât timp cât a lucrat în conformitate cu interesele Jidovimii pentru asigurarea întronării împărăției ei diavolești pe pământ.

Va sprijini și de acum guvernul cât timp actele sale nu vor veni în opoziție cu aceste interese.

Fapt temelnic în sprijinul acestor afirmații este intervenția samșarilor jidani în toate afacerile importante și bănoase făcute de stat, cu străinii. În toate concesionările,

sunt amestecați Jidamii. Atunci când n'au luat ei și societățile lor în exploatare bogățiile naționale, ei au intervenit ca intermediari, determinând sau favorizând prin presiune sau corupțiune aceste concesiuni și încasând în schimb sperturi fabuloase din sărăcia noastră.

Câteva exemple sunt edificatoare.

Concesionarea telefoanelor a fost tratată de guvern cu o firmă jidano-maghiară din Budapesta. Tot în aceste tratative s'au amestecat Jidamii Auschnitt și Aronovici, având un rol destul de suspect. Misterioasă e afacerea aceasta căci Morgan are legături extinse cu diferite societăți jidovești. De altfel chiar firma Morgan pare a fi jidovească și a fi în legături cu o altă societate jidano-americană „International Telegraph and Telephon Corporation” (I. T. T.), care după cum a spus un senator francez (Jean Philip) „*crea să fie pe planetă într-o zi singurul și marele difuzor al întregii gândiri umane, prin cablurile sale de I. T. T. și prin formidabilele sa organizații telefonice*”. În telegeți pericolul! Atunci orice știre va fi modificată în interesul Jidovimii și orice știre contrară intereselor ei, va fi oprită!

Senatorul continuă: „*Pentru el chestiunile de bani nu se pun. Creat 1920 holding-ul său a devenit un trust deja monstruos, un fel de animal cu brațe multiple. În America, în Extremul Orient, în Spania, în Belgia, în Franța, în Germania, vreo societate rivală jenează mersul său triumfător? El o absoarbe cumpărând-o. Casa sa de fer e plină de argumente irezistibile. Ii trebuie în fiecare stat un monopol...*” (Universul 11 Aprilie 1930).

Dacă firma Morgan nu e reprezentanta clandestină a I. T. T.-ului, de sigur va fi înghițită de aceasta.

Înainte de agonia politică, dl. Maniu voia să concesioneze pădurile. Tratatul prealabil le-a făcut cu un Jidan Krausz Simon, urmărit de justiția maghiară pentru faliment. Beneficiul era să fie nu mai mic de 300 milioane lei.

În afacerea Stewart cu casa autonomă a drumurilor a intervenit Jidanii Auschnitt și Arnold Aronovici. Afacerea Stewart se știe că a fost susținută de potențtii național-tărăniști și mai ales de dl. Madgearu, până când prăbușirea ei a fost inevitabilă din cauza incapacității firmei.

Pentru a dovedi că acești sam-sari reprezentau și militau pentru

interesele străinilor amintesc că Auschnitt, care este administrator delegat la societatea metalurgică Reșița, reprezintă aci numai interesele oculte ale firmelor jidovești Kreditanstalt, Rotschild & Gutman și uzinele Vitcovice, lucrând numai în dauna intereselor țării și neamului, urmând politica de acaparare a firmelor jidovești și căutând înlăturarea totală a elementului românesc dela Reșița.

În veșnica și interminabila nedreptate ce reprezintă afacerea T. Tischler, oamenii guvernului Ioan Pop și A. Călinescu, au încasat 1 milion 300 mii și au *cumpărat* expropriind pentru Moși pădurile jidanului. Ei bine au hotărât ca statul să-i plătească lui Tischler cu 50 milioane mai mult decât valoarea lor reală, deși se puteau expropria.

Mai adăugați la aceasta că diferite factori politici importanți au oameni de încredere jidani, cari mai adesea au la activ un trecut asupra căruia apasă dezertări, acte de spionaj, fraude etc. Așa a fost subșeful de cabinet alui Dem. I. Dobrescu, numit *Arnold Natan Grünberg*, urmărit pentru dezertare, de către cercul de recrutare. Așa a fost cazul Jidanului spion *Kalis* care reușise să se introducă în cercurile funcționarilor superiori și ofiterilor (superiori și cu ajutorul cărora a fost numit la căile ferate inginer având și însărcinări speciale”. Acest Jidan a fost găsit ca

factor important în afacerea recentă de spionaj sovietic.

Dar câți nu sunt de aceștia? în câte locuri nu sunt pitiți în umbră sugerând și determinând factorii ce conduc soarta neamului să lucreze în anumit fel? Ei și prin ei se provoacă destrămarea progresivă. Incapacității morale, înconștienței naționale și mentalității, succite a politicianilor, se adaugă și „un spirit ostil consolidării naționale”, pornit din oficiile Jidovimii internaționale și propagate prin agenții ei recrutați din pleava parazitară a Jidanilor din țara noastră.

Oare acest partid național-tărănesc, lucrând sub sugestiuni jidovești poate pune capăt dezastrului progresiv?

Oare partidele politice ne pot salva din ghiarele Jidovimii, care ne amenință tot mai mult cu supremația economică și dominația politică în mod ocult? Hotărât că nu! Și poporul român simte aceasta instinctiv; de Jidani și politicianism se plânge peste tot.

Așteaptă o primenire; spiritele se îndreaptă spre L. A. N. C., ca spre o forță salvatoare. Curentul în acest sens există în popor; trebuie numai canalizat și îndrumat.

Cu credință înainte și succesul oropsitei naționale va triumfa!

M. A. I.

Pericolul jidovesc

Sub acest titlu, ce aparține în cazul de față redacției noastre, reproducem din ziarul „*Arianul*” de sub direcția cunoscutului publicist *Costio Alexandrescu Rovine*, Anul II, No. 7 din 1930, Redacția: București II, Bulevardul Basarab No. 35, următorul fragment asupra firii, acțiunii și primejdiei jidovești, așa cum o denunță opiniei publice europene distinsul scriitor *G. Vacher de Laponge* în monumntala sa lucrare, intitulată „*L'Argen*”:

„*Specularea iudaică este rar folosită de comerțul și aproape întotdeauna, răufăcătoare particularilor. (pagina 390). Singurul concurent periculos al Arianului, în prezent, este Jidanul (p. 464). Deși Jidanii sunt o rasă fabricată, totuși au fost forțați, prin felul lor de a trăi, la un grad de unitate psihică egală unității celor mai bine determinate rase zoologice (pag. 465). Ca să devii Jidan trebuie să ai o adevărată afinitate cu Jidanul de origine. Iată de ce Jidanul ne apare întotdeauna, același din punct de vedere moral: în Babilon, la Faraoni, în Egiptul Ptolemeilor, în Roma lui Cicero, în Efez sau în Spania, Jidanul a fost cea-*

ce-l vedem azi în Franța, în Polonia sau în Ungaria. Națiunea Israelită contemporană este cel mai bun exemplu de convergență psihică: indicele variază dela 77 în Algeria la 83 în Polonia.

„*Jidanii sunt blonzi, Jidanii sunt brunzi, dar pretutindeni sunt aceiași, obrăznici când sunt victorioși, slugarnici când sunt neputincioși, vicleni, hoți pe cât pot, mari strângători de averi...* De aceea, în toate timpurile, au fost odiosi și persecutați, persecuții pe cari le-au meritat din cauza gândurilor lor rele, lacomiilor lor și spiritului lor de dominație. p. 465, 466). *În Europa, regimul plutocratic, (regimul cărui analfabeții și panglicarii îi zic*

„democratic“) va aduce într'un mod cu totul natural apropiata venire a unei puternice oligarhii iudaice.

„Nici o altă rasă nu are o proporție atât de mare de oameni șmecheri în a înmulți milioanele și în a semăna corupția în jurul lor.

„In tot locul în jurul nostru, Jidanul nu are rival în arta de a exploata murea creștinului și de a-și strânge economiile.

„Intr'un mediu, în care averea e totul, Jidanul este natural chemat să ocupe primul rang și, puternica sa organizație, care face din Israel un stat în celelalte state, îl va ajuta să înlăture din clasa conducătoare pe toate celelalte elemente, în măsura pe care Israelul o va crede necesară. (Exemplu: Rusia).

„Caracterul de a fi pretutindeni al Națiunii Iudaice, unică și peste tot prezentă, îi îngăduie de a se suprapune multor Națiuni de rasă inferioară în pungăși, și de a constitui peste ele o puternică unitate conducătoare.

Să cucerești fără sgomot, fără bătălii, fără vărsare de sânge; să cucerești, în loc de arme, cu milioanele creștinilor și cu legile Țării, înseamnă o cucerire mai minunată decât cuceririle lui Alexandru Macedon și ale lui Cezar.

„Lucru și mai minunat e că, acaastă invazie, această cucerire legală, nu ridică murmurele pe care le ridică întotdeauna sângele vărsat. Învinșii își primesc înfrângerea: stăpânul pe care-l căutau l-au găsit.

„De aceea este posibil ca, într'un viitor apropiat, Europa să ajungă o republică federativă guvernată de o oligarhie iudaică.

„Pe măsură ce regimul plutocratic, — atât de rău numit democratic, — se va desvolta în Europa, ne putem aștepta să vedem desvoltându-se o puternică feudalitate iudaică, stăpână pe pământ, pe fabrici și pe capital, însă profund despărțită de popor prin religie, rasă și obrăsnicie, (pag. 467, 469).

„Cred că dominația iudaică nu va fi mai blândă decât a fost a Carthaginezilor. Sângele este în fond acelaș, psihologia aceeaș. Ne arătați pe Jidanul slugarnic care cere; uitați să ne arătați pe Jidanul obrăsnic care comandă. In acaastă ființă, cu două fețe, găsim și pe femeia care viclenește și lingusește ca să corupă și pe fariseul mândru și dominator, (p. 470).

„Organizat pentru a-și însuși la repezeală rodul muncii altuia, Jidanul nu poate trăi decât într'o po-

pulație foarte numeroasă de naivi cari seamănă, recoltează, țes și construiesc pentru el. Dacă el nu este prima aristocrație a lumii, este sigur cea mai bine adaptată vieții parazitare, (pag. 471).

„Jidanul desorganizează tot ce atinge; nu are nici spiritul de guvernare, nici instinctul militar necesar conservării imperiilor. Jidanul n'a avut niciodată simțul politic. El are temperamentul anarhist și, din antichitate acest caracter este, de rasă, la el.

„Spiritul de anarhie, spiritul in-politic al străbunilor din Ierusalim și din Cartagina trăește încă în metișii vechilor Chananeani, (pag. 475).

„Jidanul, supunându-se aptitudinilor sale minunate de speculator și de excroc, tratează, orice idee politică, ca o speculațiune sau ca o excrocherie. El nu vede decât rezultatul imediat, decât folosul direct; puțin îi pasă de efectele cari ar putea urma. Este perfectul om al clipei; niciodată nu se îndoeste că viitorul este fiul prezentului; nu trăește decât în și pentru prezent.

De aceea direcția sa politică nu este numai imorală, ci mai ales distrugătoare, (pag. 476).

„De îndată ce Jidanii au fost lăsați în toată libertatea să-și practice instinctele, într'o societate unde interesele economice sunt considerate în prima linie, aptitudinile lor neîntrecute în acumularea capitalurilor i-au ridicat la rangul de principii ai aristocrației capitalului.

„Au strâns aurul prin forța instinctelor atavice; și aurul, fără îndoială, le va da foarte curând puterea supremă, pentru că aurul este astăzi singurul Dumnezeu și singurul rege. Jidanii clarvăzători au început a fi conștienți de acest rol. Ideea unei cuceriri posibile a puterii se întinde din ce în ce mai mult în Israel.

„Și-au format, prin forța lucrurilor, o putere guvernamentală care nu cunoaște frontiere, și care poate duce, dacă nu vor veni alte evenimente contrare, la formarea Statelor Unite ale Europei, subordonate unei oligarhii iudaice, (pag. 478)“.

Vesti triste, cu constatări îmbucurătoare

Acum, când la Satu-Mare s'a desbătut procesul Preoților din Borșa, Țara întreagă așteptând verdictul de achitare pe care adevăratele conștiințe românești trebuia să-l dea, în Basarabia se mai găseșc preoți, care nu-și înțeleg rostul și nu-și pot da seama de rolul mare, ce-l au, de a îndruma pe drumul creștinismului, populația satelor peste care sunt puși să păstorească, păstrând cu sfîntenie curătenia altarului depe care oficiază și păstrând neîntinată datina noastră creștinească.

Zilele acestea mi s'au plâns câțiva oameni din satul Cruglic, județul Orhei, că preotul din acel sat, Toader Buzu, cu ocazia sfințirii unui izvor, făcut cu banii și truda enoriașilor săi, a lăsat să se strângă toate ofrandele pe cari locuitorii le aduc după un obicei strămoșesc, în asemenea ocazii, de către Jidanul Dudel Reznic din acel sat.

Privit de departe acest fapt, ar părea că nu are așa mare înpor-

tanță analizându-l însă, vedem că este o palmă dată pe nedrept celor mai sfinte podoabe ce avem moștenite: CREDINȚA ȘI DATINILE.

Mă întreb: unde a învățat carte acest preot, Toader Buzu, de n'a putut să ajungă să înțeleagă, că datina strămoșească și credința noastră creștinească nu poate fi susținută de mâini jidănești?

Unde am mai văzut că alături de un preot îmbrăcat în odăjdii, să stea un Jidan, care să strângă șervetele și pânzele făsute de mâinile harnice ale țărancelor noastre creștine?

Dece nu-ți cauți cinstite părinte un dascăl, un paracliser jidan?

M'a durut vestea adusă de oamenii din Cruglic, m'a bucurat însă faptul, că în durerea lor am putut vedea, clară ca roua, conștiința moldoveanului nostru și totodată adâncă pricepere a tot ce constituie patrimoniul nostru moral.

Avocat C. POPOIU.

— Orhei —

Preoții Berinde și Dumitrescu au fost achitați, de Tribunalul din Satu-Mare, împreună cu toți ceilalți acuzați, afară de Const. Dănilă, condamnat la 5.000.— Lei

Publicul a făcut o mare manifestație de simpatie.

In legătură cu procesul dela Satu-Mare

Nu cere, iubite cititor, să spunem pe larg ce a fost la Satu-Mare. Intreabă pe Sătmăreni.

Nu cauta în cotidiene scrise românește, pentru că acestea au urzit COMPLICITUL INFAM AL TAČEKII, după metoda iudească, așa de cele petrecute cu prilejul procesului.

Dăm cateva fapte, cari pun în lumină mentalitatea administrației locale, și atitudinea presei.

În seara zilei de 16 Noembrie, Dl. Profesor I. C. CĂTUNEANU, unul dintre apărători, a fost primit în gara de o companie de jandarmi, în frunte cu procurorul, veniți să oprească pe studenții ce ar fi sosit împreună cu D-sa. După ce au scotocit toate vagoanele, s'au convins, în fine, că apărătorul dela Cluj călătorise singur.

În seara zilei de Marți 18 Noembrie, când se anunțase un concert la teatrul local, unde aveau să asiste, într-o toa, și apărătorii naționaliști-creștini, s'au îmbolnăvit artiștii! Spectacolul a fost amânat aupa judecarea procesului!

În ziua de Miercuri, 19 Noembrie, când aupa oocetul tocului se ținea un mare „targ de țară”, la Satu-Mare, s'a oprit de autorități ținerea targului!

În tot timpul procesului s'au păzit barierele orașului, să nu intre țărani în Satu-Mare, unde patrulau jandarmi, ca în timpul stării de asediu.

Pentru-ce? Pentru-că au înțeles să-și facă datoria, luând apărarea celor 2preoți români dela Borșa și alor 60 de țărani, patru apărători: I. C. CĂTUNEANU, CORNELIU ZELEA CODREANU, ION MOȚA și avocatul ZACIU din localitate. Onoare tânărului avocat: el singur a salvat numele baroului de Satu-Mare! Fără prezența lui, opinia publică ar fi fost în drept să creadă, că la Satu-Mare, nu există avocat român pentru o cauză românească. Toți avocații au amuțit: și liberali și averescani, și național-țărăniști! Judecă-le simțimintele pretinse românești, iubite cititor, și mai ales independența de caracter!

Despre apărarea românească, atât putem spune acum, după-ce nici un ziar nu a avut nici cura-

jul civic nici corectitudinea profesională de a relata cuprinsul pedoariilor rostite, atât putem spune, că a fost strălucită și determinată în judecata dată de Tribunal. A făcut lumina deplină, a impresionat adanc asistența compusă din elita românească a Sătmăruului a înviorat nădejdea Românilor în vremuri mai bune și a pus pe gânduri pe Jidani și avocații lor.

Nu se poate rezuma aici ce a spus profesorul Cătuneanu, într-o cuvântare de un ceas și jumătate, ținând încordată atenția Tribunalului și a întregii sale, asupra problemei iudești în general și a primejdiei speciale, ce apasă asupra Maramureșului. A spus adevăruri crude, având darul să lumineze și să smulgă din toropeală, sufletele mămolite în indigență. Acestaș efect au avut cuvântările luminoase, înaripate, însuflețite de intrasigență, rostite de tinerii apărători Corneliu Zelea Codreanu, I. Moța și Zăciu.

Domnilor gazetari cari nu ați suflat un cuvânt despre cuprinsul și efectul apărării românești, faceți o anchetă printre lumea românească, ce a ascultat-o, în frunte cu prefectul județului, cu ofițerii din garnizoană, cu magistrații, cu profesorii și tot ce are Sătmăruul mai distins, faceți o anchetă discretă și temeinică și veți simți în sufletul vostru — dacă mai pă-

Salvând țărănimea, se salvează țara.

Care este cea mai nenorocită victimă a cămătarilor, dacă nu țărănul? Tânjește și suferă, fără ca să poată ieși din datorii. Nu este capabil nici măcar a o regula la timp, și nici vorbă a se scăpa de datorie. Cametele urcate față de prețul scăzut al cerealelor nu pot aduce salvarea lui. Este imposibilă chiar o staționare a datoriei, țărănul nefiind capabil a achita dobânzile, acestea capitalizându-se, la fiecare epocă de regulare, capitalul se mărește. Așa că țărănul, mereu se afundă. Puțin îl mai desparte de o dispariție totală. Se mai zbate ca muribundul, care stă aproape să se înece, bătându-se din mâini și picioare, reclamând ajutor, dela cari nu-l aud și nici nu-l

trează un pic de nobleță — ghimpele remușcării, că ați putut tăcea cu atâta lașitate, asupra unui eveniment cu caracter curat național.

Unul din sala Tribunalului.

*

Dl. prof. I. C. Cătuneanu, a primit la Satu-Mare, în decursul procesului, următoarele telegrame:

„Profesor CĂTUNEANU

SATU-MARE.

Hotel Dacia.

Studentimea Clujană, Vă roagă călduros să fiți interpretul ei de solidarizare, cu martirii căuzei Maramureșului.

Președinte ANDERCO“.

*

„Profesor CĂTUNEANU

SATU-MARE.

Hotel Dacia.

Sunt alături de D-Voastră întru apărarea martirilor neamului, preoții Berinde și Dumitrescu. Ziua această, sărbătoare națională. Mă închin respectuos în fața eroilor și apărătorilor lor. Prin suferință la isbândă, pentru Hristos, Rege și Națiune.

Dr. HARALAMB VASILIU

Botoșani“.

văd, fiind lăsat în voia valurilor, cari apoi fără milă îl înghit.

Așa vor dispărea proprietățile țărănilor, înghițite de cămătarii nesățioși.

Prețul cerealelor este mereu în scădere. Numai al cerealelor. Articolele industriale se țin la acelaș preț. Dobânzile neschimbate. Toate ca o acțiune bine organizată, urmărind distrugerea țărănului, într-o țară agricolă. Și această manifestație cu atât este mai tristă și mai de condamnat, cu cât continuă a se săvârși sub guverne Național-Țărăniști“.

Da, țărănul este chemat a supra-viețui ori și ce încercare de experiență a tuturor nepricepuților

chiar și răuvoitori. Tot pe pielea lui se câștigă experiențe. Însă îngrijirea de dânsul nimeni nu o are. Nici măcar apărarea nu i-o ia.

Atunci când prețurile produselor muncii țaranului mereu scad, dacă nu este cu puțință mai mult, cel puțin să fie apărut — de către guvern, prin vre-o lege — contra parazitărilor, cămătari, și intermediari de tot felul, cari câștigă mai mult, la o singură operațiune, mărginită la o simplă dispunere, făcută în plină comoditate, la umbră, în confortul unei cafenele, decât face venitul brut al muncii țaranului de un an, în arșița soarelui, flămând și setos.

Ni se pare că intenționat se pune la încercare răbdarea titanică a țaranului. Sîtrebuie să se știe, că cu cât este mai mare paciența de a îndura mizeria, cu atât va fi mai neînfrănată revolta.

Dealtfel nici nu ne miră curențul pornit (Moldova, Bucovina și alte părți) contra cămătăriei, căci cămătăria e practică la țară în mod particular, ilegal, nu ca instituție, bancă, putem zice, în întregime de lăcustele năvălitate, fără nici o piedecă, fără ca să fie măcar întrebați de autorități, că de unde și la ce vin; de toți perciunații refugiați de bolșevicii Rusiei unde nu le-au convenit viața nouă, preparată tot de ei. Au descălecat în România între țaranii noștri, unde le surăde un viitor mai bun, — nu știm până când — mai bogat în câștig. Jefuesc, încasează camătă nemaipomenită — prin diferite apucături caracteristice și practicate în mod conștient, de cel mai pervers popor, — silesc pe bieții locuitori băstinași a muri de foame, sau a lua toiagul pribegiei, lăsând perciunaților căminul lor, păstrat cu sfințenie, secole de-a rândul, de strămoșii lor; sau a se scutura prin alte mijloace de ploșnița, pe care n'o mai poate nutri cu sângele lui de creștin adevărat.

Revolta absolut justificată a țaranului, izvorită dintr'un suflet îndurerat și năcăjit, a ajuns — aproape — la culme, văzându-și pierind întreaga gospodărie, formată de munca mai multor generații din tată în fiu.

El vede și știe cine este autorul distrugerii avuției sale. Și știe că acesta nu este altul decât Jidanul-parazit de curând venit, de prin Galiția, Polonia, Ucraina, acela care nu este învățat a munci, ci numai a trăi pe spinarea altora; a creștinilor.

Faptele acestea revoltă și pe cele mai răbdătoare suflete.

Cum să nu se revolte țaranul contra acestor lifte, atunci, când în fiecare sat, oraș, nu găsești Jidan să facă pe muncitorul agricol, muncitor la fabrică, la pădure, cărăuș, miner, tăietor de lemne, ș. a. decât numai comerț. Jidanul nu seamănă, nu treieră, el numai face pe intermediarul parazit, și înșală buna credință a țaranului blajin.

Cum să nu fie revoltător când Jidanul se lăfăiește în toate bunățile, când pentru dânsul nu este criză economică, când el nu este sechestra și vândut pentru impozit, când el nu are rizicul de a nu avea rod, nu este expus foametei, când la el acasă este necunoscut

cuvântul *nu e!*; până când bietul țaran credincios legii sale „Cu sudoareafeței tale îți vei câștiga pâinea ta de toată ziua“, muncește cinstit, fără ca să aibă, măcar din ce plăți impozitu l și nici existența — simplă — a familiei nu îi este asigurată.

Țaranul n'are conștiința nici pentru a frustra statul, prin ne-declararea adevărului, cu ocazia impunerilor; până când Jidanul fără țară, fără patrie, călăuzit de deviza lor „Unde mi-e bine, acolo e țara mea“, nu simte nici o muștrare de conștiință, dacă înșală.

„Salvați țărănimea, căci prin ea ați salvat și țara“.

N. B.

— Caras. —

O plângere

Domnule Director,

Subsemnata văduva *Elena David* născ. *Macaveiu*, văduvă de medic-locotenent, locuitoare în Cluj, Piața Ștefan cel Mare No. 18, cu onoare vin a vă aduce la cunoștință următoarele:

De ziua încoronării M. S. Regelui Ferdinand I, mi s'a ordonat din partea M. S. Regina Maria o pensiuune viageră din care să pot trăi cu cei trei copii orfani, ai mei; deși s'au dat nenumărate ordine la autoritățile din Cluj, nu s'a executat până în prezent nimic, așa că trăiesc în cea mai neagră mizerie, neavând nici o sursă de venit.

Tot din ordinul M. S. Regina Maria mi s'a ordonat eliberarea unui brevet pentru vânzarea produselor R. M. S., aici la Cluj, care brevet de fapt l-am și primit, însă neavând capitalul necesar pentru a-l putea deschide n'am tras nici un folos — așa că în cele din urmă mi s'a retras și acest drept dându-l, Regia Monopolului Statului, din localitate, unui minoritar, evreu, cu numele de Fridman, așa că eu azi, am rămas și fără acest mic drept.

În vara a. c., am înaintat M. S. Regelui Carol II, trei petiții, prin care mi-am descris starea mea mizerabilă la care cerere M. S. Re-

gele a dat ordin autorităților locale pentru a fi aranjată situația mea, însă nici de data aceasta autoritățile m'au aflat de bine a-mi face o fărâma de dreptate.

Știind că D-Voastră Vă interesați de soarta nenorociților, cu onoare vin a Vă ruga să binevoiti a interveni pentru a primi cele ce mi se cuvine și sunt în drept.

Rămân a D-Voastră, cu stimă și cu profund respect

Cluj, la 24 Noemvrie 1930.

Văd. Elena David.

Ridicați-vă cărțile de identitate dela primăriile respective, căci nu mai e u ajutorul lor veți putea vota mâine listele L. A. N. C. la Cameră, Senat și Comună.

Români!

Dacă voiti să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul

„ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.

BUCUREȘTI.

Nu toți spionii sunt Jidani,

dar toți Jidanii sunt spioni!